

Beretn. om tilsynets virksomhed

Det er efter tilsynets vurdering positivt, at der på afdelingen på forskellig vis er taget skridt til at ruste såvel vikarerne som det faste personale, således at virkningerne af brugen af de mange vikarer i nogen grad bliver afbødet. Det er muligvis i lyset af disse skridt, at man skal se den positive stemning, der trods alt forekom at være blandt det tilstedeværende personale.

Imidlertid er det efter tilsynets opfattelse ikke nok at tage fat på virkningerne af brugen af de mange vikarer. Der bør også tages fat på årsagen til, at det er nødvendigt at bruge de mange vikarer, nemlig rekrutterings- og fastholdelsesvanskelighederne.

Da vanskelighederne tilsyneladende først og fremmest hænger sammen med det store antal patienter på hvert afsnit, bifalder tilsynet, at det på forslaget til Hovedstadens Sygehusfællesskabs budget 2000 vil blive indarbejdet, at antallet af sengepladser på hvert af de lukkede afsnit reduceres fra 15 til 11.

Med henvisning til, at der på besøgsdagen på trods af en midlertidig reduktion af antallet af sengepladser til 13 var indlagt henholdsvis 15, 15 og 14 patienter på de tre lukkede afsnit, skal tilsynet dog understrege, at en reduktion i antallet af sengepladser næppe afhjælper rekrutterings- og fastholdelsesvanskelighederne, hvis den ikke følges af en tilsvarende reduktion i antallet af faktisk indlagte patienter.

Tilsynet finder, at belægningen i de seneste år har været uacceptabelt høj.

Selv om den uacceptabelt høje belægning er højest på de åbne afsnit, var der på besøgsdagen overbelægning på de tre lukkede afsnit.

Den uacceptabelt høje belægning vanskeliggør den behandlingsmæssige indsats og forøger risikoen for tvangsanvendelse, bl.a. fordi væsentlige fællesfaciliteter som motionsrum og aktivitetsrum inddrages til sengestuer ved overbelægning.

Tilsynet finder det uacceptabelt, at den største del af sengene på de lukkede afsnit befinder sig på to- eller firesengsstuer.

Tilsynet finder det herudover beklageligt, at ingen af sengestuerne har eget toilet eller eget bad.

Efter tilsynets opfattelse er det i øvrigt kritisabelt, at væsentlige fællesfaciliteter som træningskøkken, aktivitetsrum og motionsrum inddrages til besøgs- og samtalerum samt sengestuer.

Når det – fordi omfattende bygningsmæssige ændringer vil være nødvendige – indtil videre er opgivet at etablere afsnit med skærmede enheder, er det efter tilsynets opfattelse positivt, at personalet er meget opmærksom på de problemer, der er forbundet med flytninger af patienter mellem forskellige lukkede og åbne afsnit. Denne opmærksomhed er en nødvendig betingelse for at sikre kontinuiteten i behandlingen internt på afdelingen.

Tilsynet noterer sig, at afdelingen på forskellig vis bestræber sig på at sikre den bedst mulige udslusning med henblik på at skabe kontinuitet i behandlingen.

Tilsynet finder det imidlertid kritisabelt, at det er vanskeligt for afdelingen at finde passende udslusningstilbud, og at der derfor er patienter, som venter i meget lang tid på et passende udslusningstilbud, og uacceptabelt, at patienter udskrives til herberger og lignende.

Tilsynet er opmærksom på, at Hovedstadens Sygehusfællesskab allerede er i kontakt med Københavns Kommunes Familie- og Arbejds-markedsforvaltning vedrørende behovet for tilstrækkelig mange og differentierede udslusningstilbud i kommunen.

Det er efter tilsynets opfattelse kritisabelt, at væsentlige fællesfaciliteter anvendes på en sådan måde, at det begrænser patienternes adgang til aktiviteter. Tilsynet skal i den forbindelse henvise til, at motionsrum og aktivitetsrum ved overbelægning eller uro på flersengsstuerne inddrages til sengestuer, og til, at træningskøkken anvendes som besøgs- og samtalerum.

Tilsynet finder det ligeledes kritisabelt, at motionsrum bruges til opmagasinering, hvilket på besøgsdagen indebar, at der ikke umiddelbart var mulighed for at benytte det bordtennisbord, der var opstillet på afsnit 811.

Tilsynet finder det positivt, at afdelingen på forskellige måder gør en intensiv og målrettet indsats med henblik på at minimere tvangsanvendelsen.

Det er således tilsynets vurdering, at f.eks. de obligatoriske psyko-fysiske kurser sammen med opfølgningen på alle voldsomme episoder utvivlsomt har stor værdi.

Tilsynet skal i den forbindelse særligt fremhæve den opfølgende indsats, der tager sigte på at opnå en fælles forståelse mellem patient og personale om, hvad der rent faktisk skete i forbindelse med tvangsanvendelsen.